

АЛЕКСАНДР КАНСТАНЦІАВІЧ ІЛЬІНСКІ

Савецкае тэатральнае мастацтва панесла цяжкую страту. На 64-м годзе жыцця памёр выдатны майстар савецкай сцэны, народны артыст Савецкага Саюза Ільінін Александр Канстанцінавіч.

А. К. Ільінін нарадзіўся 29 кастрычніка 1903 года ў гарадскім пасёлку Мір Гродзенскай вобласці. Сваю сцэнічную дзейнасць ён пачаў у 1919 годзе ў Мінску. З 1921 года А. К. Ільінін вучыўся ў Маскве ў Беларускай тэатральнай студыі, з якой у 1926 годзе быў створаны 2-і Беларускі драматычны тэатр — цяпер Беларускі дзяржаўны драматычны тэатр імя Якуба Коласа. З гэтым тэатрам звязаны ў яго творчы шлях.

Сцэнічнае майстэрства А. К. Ільініна адзначана вялікай эмацыянальнасцю, яркім камедыйным талентам, сапраўднай народнасцю і нацыянальнай самабытнасцю. Александр Канстанцінавіч быў аўтарам высокага інтэлекту і выключна шырокага творчага дыяпазону. Ён сыграў каля 160 роляў, стварыў такія чудовыя вобразы, як дзед Талаш («У пунях Палесся» Я. Коласа), Несцерка («Несцерка» В. Вольскага), Пятляваны («Пяць жаваранкі» К. Крапіва), Швандзя («Любоў Яравая» К. Трэнева), Хлестакоў («Рэвізор» М. Гоголя), Расплюю («Вясельце Крчэніцкага» А. Сухаво-Кабіліна), Тэў («Тэў Малочнік» Шолом-Алейхем), Палоні («Гамлет» В. Шэкспіра), Шчасліўцаў («Лес» А. Астроўскага) і іншыя.

А. К. Ільінін быў настолькі працаўдольным, заўсёды знаходзіўся ў творчых пошуках. Адначасова з тэатральнай дзейнасцю ён вёў вялікую грамадскую работу, неаднаразова выбіраўся дэпутатам Вярхоўнага Савета БССР, членам Віцебскага абкома КПБ і дэпутатам абласнога Савета дэпутатаў працоўных.

Партыя і Савецкі ўрад высока ацанілі заслугі А. К. Ільініна. Ён быў узнагароджаны ордэнам Леніна, двума ордэнамі Працоўнага Чырвонага Сцяга, ордэнам «Знак Пашана», ўдасцены Дзяржаўнай прэміі СССР. У 1953 годзе яму было прысвоена ганаровае званне народнага артыста Савецкага Саюза.

А. К. Ільінін — верны сын Камуністычнай партыі. Ён блізка любіў сваю партыю, аддаваў яму ўсе свае творчыя сілы. Светлая памяць аб А. К. Ільініне — чалавек вялікай душы і прывабнасці назаўсёды захаваецца ў нашых сэрцах.

КАЗЛОУ В. І., КІСЛЯЦЬ Ц. Я., ЛАВАНОК У. Е., МАКАРАУ І. М., МАШЭРАУ П. М., ПАЛЯКОУ І. Я., ПЛАТОВІЧ С. А., ПРЫЦЫЦКІ С. О., СМІРНОУ А. А., СУРГАНАУ Ф. А., ФІЛІМОНАУ Д. Ф., ЖАБІЦКІ Г. М., МАРАХІН С. С., ШАУРА В. Ф., КІМНАУ І. Ф., АКСЕНАУ А. Н., РУБІС П. Я., МАРЦАЛЕУ С. В., МІНКОУ М. А., АЛЕКСАНДРАўСКА Д. П., АСВЯЦІНСКІ Г. Б., БЕЛЮСКІ П. П., СІНІЦЫН В. М., МАУРЫНА Я. А., УЛАДАМІРСКІ У. І., ГЛЕБКА П. Ф., ЗВЕЗДАЧОТАУ М. П., КОРШ-САБІН У. У., КРАПІВА К. К., МАКАЕНА А. Я., МАУЗОН А. І., МАЛЧАНАУ П. С., НИКІТАВА Т. М., ПАУЛЕНА Б. У., ПАХОМАУ М. І., ПАШКЕВІЧ Н. Е., ПАЛЕСКІ В. П., СТАЛЬМАШОНАК У. І., РАХЛЕНКА Л. Г., РЫЖЫЦКА Л. І., РАДЗІЯЛОўСКАЯ А. П., СЯРГЕЙЧЫК Ц. М., МАКСІМ ТАМК, ЦІКОЦКА Я. К., ТКАЧЭНКА Н. А., ТРУС А. М., ШЭЛЕГ А. Р., ШЫРМА Р. Р., ШМАКАУ Ф. І.

ДРУГ ПАМЁР У МЯНЕ

Не сунуся, не аціх яшчэ бліжэй ад нядаўняй непарвайнай страт—смерці Платонава і Глебава, як на нас зноў навалілася невымерна цяжкое гора. На гэты раз паўстаў адзін чараўнік сцэны, чалавек вялікай душы, які сваім жыццём, сваім талентам упрыгожваў родную зямлю. На небажлівае Беларускае тэатральнае мастацтва пагасла яшчэ адна зорка першай велічыні. Зноў горчак і скруха скоўваюць сэрца.

Я кажаць, якімі словамі перадаць усё, што ў гэтую цяжкую хвіліну на душы? Чым суцэшыць мне свой смутак па табе, дарогі мой Александр Канстанцінавіч?

Я страціў таварыша па зброі, страціў друга, з кім поплеч прайшоў па жыццёвай і творчай дарозе многа верст — з таго даўняга ўжо рубяжа, калі мы, яшчэ юнакі, захоплены ўзніслай марай, пачыналі сваю службу ў мастацтве. Успамінаюцца дні і годы вучбы ў Маскве, у Беларускай тэатральнай студыі. Потым — Віцебск. Мы стваралі новы тэатр. Мы разам шукалі, разам ста-

БЯЗМЕЖНЫ СМУТАК

З 1936 года з звязу свой лёс з калектывам тэатра, душой якога ўжо тады быў ён, першы акцёр — Александр Канстанцінавіч Ільінін. З таго часу нас з'яднала моцная творчая і асабістая дружба. З дванаццаці п'яці спектакляў, якія мне давялося аформіць у коласаву, здаецца, больш адзін — «Здані» — застаўся без уздзелу Ільінінскага. Перадвышчэнні, пасля і ваенны перыяд — работа ва Урльску, Архава-Зуева, сумеснае вяртанне ў разбураны Віцебск яшчэ больш зблізілі нас.

Для мяне смерць Александра Ільінінскага — асабістая трагедыя. Я страціў цудоўнага друга і таварыша, з якім вялікі доўга, многа, плёна і радасна працаваў.

А. МАРЫК, народны мастак БССР.

Бадай, не знойдзеш у Віцебску чалавека, які б не ведаў, не любіў яго. Гэты выдатны акцёр меў зайзросную здынанасць з першай сцэнай і назаўсёды запаланіць сэрца гледача.

Вось нашая любімага артыста не стала. У мінуўшую суботу стымалася назаўсёды дзе шчырае сэрца. Кожны з нас успрымаў смерць Александра Канстанцінавіча не толькі як цяжкую страту для Беларускага тэатральнага мастацтва, для нашага тэатра імя Якуба Коласа, але і як сваю асабістую гора.

П. КЛІМКО, памочнік майстра ткацкай вытворчасці Віцебскага дыянаво-пльошвага камбіната, Герой Сацыялістычнай Працы.

Новая страта, цяжкая і горкая. Назаўсёды адзіночце да нас Александр Канстанцінавіч Ільінін. Талант Ільінінскага прывабліваў да сабе сэрцы чужых і глыбокім прыніжэннем у характар чалавек. Ён быў ацём неспалоўных шуканняў, самадзейна любіў да мастацтва. Ён умеў спалучаць, здавалася, несумяшчальнае: інтуітыўнае бачэнне з вялікай дапытлівасцю розуму, ярыя ўзлеты натхнення з адточаным ацёмнічным майстэрствам. Тэатр для Ільінінскага быў вялікай творчай і грамадскай справай, мастацтвам і сансам жыцця.

Я ведаю, як любіў Ільінінскага наша ацёмнічная моладзь. Да яго прыцягвалі радаснае абмяшчэнне, крэйтаўскае сумеснасць мастацтва, вышароднасць натурны. Яй чакалі маладыя артысты яго патрабаванні, строгі, але заўсёды добрыя і шчырыя, якія цягнулі іх да сабе.

Я ведаю, паміць табе, Саўа Ільінін. Вячняя слава табе, чужы Ільінін — гонар Беларускага народа.

Д. АРЛОУ, народны артыст БССР.

Цяжкая страта, цяжкая і горкая. Адзіночце ад нас адзін за адным, лепшым з лепшых, выдатны майстры сцэны. Ніхто не мог запыцца, што ўжо ніколі не ўбачыць вышароднага, ацёмнага, крэйтаўскага, крэйтаўскага таленту. Я ведаю, як любіў Ільінінскага наша ацёмнічная моладзь. Да яго прыцягвалі радаснае абмяшчэнне, крэйтаўскае сумеснасць мастацтва, вышароднасць натурны. Яй чакалі маладыя артысты яго патрабаванні, строгі, але заўсёды добрыя і шчырыя, якія цягнулі іх да сабе.

Павел МАЛЧАНАУ, народны артыст СССР.

Каб вы толькі ведалі, як удзельны мы вам за тое, што бачылі перад сабой прыклад Вашага жыцця ў мастацтве, што першы, квольны іронічны рапарт пад Вашым плынным і ласкавым, уважлівым і добразычлівым поглядам.

Выявіце, дарогі Александр Канстанцінавіч! Галіна АРЛОВА, Мікалай ЯРОМЕНКА, заслужаны артыст БССР.

Не стала народнага артыста СССР Александра Канстанцінавіча Ільінінскага, крэйтаўскага Беларускага сцэны, чья творчая дзейнасць — прыклад самадзейнага служэння народу.

Чалавек шырокай душы, вялікага таленту, вялікай працаздольнасці — такім мы ведалі і любілі яго.

Віталі Вольскі.

Выявіце, наш дарогі калега, Твой вобраз будзе жыць у нашых сэрцах, як будучы жыць у памяці людзей вобразы, якім Ты даў богу жыццё.

Л. ВАЛЧЭЦКІ, заслужаны дзеяч культуры БССР; Г. ВОЛКАУ, заслужаны артыст БССР; Т. ЗАРАНОК, заслужаны артыст БССР; А. САМАРАУ, заслужаны артыст БССР; Ю. УЛАСАУ, заслужаны артыст БССР; М. АБРАМАУ, заслужаны артыст БССР; А. КАЧАТОВА, заслужаная артыстка БССР; А. АСТОРЫНА, заслужаная артыстка БССР; Б. КУЛЯШОУ, З. КУРДЗІЯНОУ, А. ВЯТШКІН, артысты, Г. Врост.

Мы страцілі вялікага мастака, які ўнёс у гісторыю Беларускага тэатра вялікае выдатнае творчае спадчына. Вобразы, створаныя Александром Канстанцінавічам, напояныя яркім народным гумарам, непаўторна збылі.

Цяжкая перадаць смутак, які ацёмнічна кожнага з нас. Пакінуў нас жыццёлюб, вялікі чалавек, мастацтва і назаўсёды запаланіць сэрца гледача.

Ад імя калектыва Гродзенскага аблдрамтэатра: дырэктар тэатра І. МІХАЛЮТА; галоўны рэжысёр, заслужаны дзеяч мастацтваў РСФСР А. СТРУНІН; заслужаны артысты БССР: М. КАРВЯЖА, Я. КІМБЕРГ, І. ВІТОЛЬД-ГРАЧЫНСКІ.

Аматыры самадзейнага мастацтва страцілі ў асобе Александра Канстанцінавіча Ільінінскага свайго лешага друга і настаўніка. Аб розніцы народнага мастацтва Александр Канстанцінавіч праяўляў сапраўды багавольскія клопаты. Нягледзячы на вялікую занятасць, ён заўсёды знаходзіў час, каб павысць у самадзейных калектывах (і не толькі ў самім Віцебску, а і ў раёне), каб пагутарыць з удзельнікамі мастацкай народнай творчасці. У вобласці няма ніводнага народнага тэатра, дае б ні пабыць Александр Канстанцінавіч. Многія і многія артысты народных тэатраў абавязаны сваімі поспехамі імяна яму — уважліваму і нястомнаму настаўніку і выхавателю.

Выявіце, дарогі Александр Канстанцінавіч! Г. КАРЫПАЛАВА, начальнік Віцебскага абласнога ўпраўлення культуры; Г. КУТНЕВІЧ, дырэктар Віцебскага музычна-гартульнага; С. КАЛІЦКІ, рэжысёр народнага тэатра Палца культуры ўпраўлення Палцавага абслугоўвання; І. СЕРЬКАУ, мастацкі кіраўнік ансамбля песні і танца «Маладосць»; О. ПАРНОУ, мастацкі кіраўнік ансамбля «Колас».

Р. АГЕВА, загадчык Лёўскага раённага аддзела культуры; Б. МАШКАНАУ, загадчык Віцебскага гарадскога аддзела культуры; Б. СМІРНОВ, загадчык Віцебскага раённага аддзела культуры; Р. САРОЧКІНА, рэжысёр Багушскага народнага тэатра.

Памёр выдатны савецкі акцёр Александр Канстанцінавіч Ільінін. На працягу многіх гадоў ён дэманстравалі багавольскія таленты цудоўнага майстра. Ён умеў глыбока раскрыць унутраны свет сваіх герояў, надаваў ім глыбіню і шчыры драматызм, што яны ўспрымаўлі як самабытны чалавечы характары, тыпны, выкліканы з самаго жыцця.

Памяць пра вялікага артыста застаецца ў нашых сэрцах, бо творчасць Ільінінскага — гэта жывая асяцяле маладым шлях да мастацтва.

Блажэнны смутак. Выявіце, Шурры, любымі дарогі нашы! Р. КАШЭЛЬНИКАВА, народная артыстка БССР.

Каб вы толькі ведалі, як удзельны мы вам за тое, што бачылі перад сабой прыклад Вашага жыцця ў мастацтве, што першы, квольны іронічны рапарт пад Вашым плынным і ласкавым, уважлівым і добразычлівым поглядам.

Выявіце, дарогі Александр Канстанцінавіч! Галіна АРЛОВА, Мікалай ЯРОМЕНКА, заслужаны артыст БССР.

Не стала народнага артыста СССР Александра Канстанцінавіча Ільінінскага, крэйтаўскага Беларускага сцэны, чья творчая дзейнасць — прыклад самадзейнага служэння народу.

Чалавек шырокай душы, вялікага таленту, вялікай працаздольнасці — такім мы ведалі і любілі яго.

Віталі Вольскі.

Каб вы толькі ведалі, як удзельны мы вам за тое, што бачылі перад сабой прыклад Вашага жыцця ў мастацтве, што першы, квольны іронічны рапарт пад Вашым плынным і ласкавым, уважлівым і добразычлівым поглядам.

Выявіце, дарогі Александр Канстанцінавіч! Галіна АРЛОВА, Мікалай ЯРОМЕНКА, заслужаны артыст БССР.

Не стала народнага артыста СССР Александра Канстанцінавіча Ільінінскага, крэйтаўскага Беларускага сцэны, чья творчая дзейнасць — прыклад самадзейнага служэння народу.

Чалавек шырокай душы, вялікага таленту, вялікай працаздольнасці — такім мы ведалі і любілі яго.

Віталі Вольскі.

Каб вы толькі ведалі, як удзельны мы вам за тое, што бачылі перад сабой прыклад Вашага жыцця ў мастацтве, што першы, квольны іронічны рапарт пад Вашым плынным і ласкавым, уважлівым і добразычлівым поглядам.

Выявіце, дарогі Александр Канстанцінавіч! Галіна АРЛОВА, Мікалай ЯРОМЕНКА, заслужаны артыст БССР.

Не стала народнага артыста СССР Александра Канстанцінавіча Ільінінскага, крэйтаўскага Беларускага сцэны, чья творчая дзейнасць — прыклад самадзейнага служэння народу.

Чалавек шырокай душы, вялікага таленту, вялікай працаздольнасці — такім мы ведалі і любілі яго.

Віталі Вольскі.

Каб вы толькі ведалі, як удзельны мы вам за тое, што бачылі перад сабой прыклад Вашага жыцця ў мастацтве, што першы, квольны іронічны рапарт пад Вашым плынным і ласкавым, уважлівым і добразычлівым поглядам.

Выявіце, дарогі Александр Канстанцінавіч! Галіна АРЛОВА, Мікалай ЯРОМЕНКА, заслужаны артыст БССР.

Не стала народнага артыста СССР Александра Канстанцінавіча Ільінінскага, крэйтаўскага Беларускага сцэны, чья творчая дзейнасць — прыклад самадзейнага служэння народу.

Чалавек шырокай душы, вялікага таленту, вялікай працаздольнасці — такім мы ведалі і любілі яго.

Віталі Вольскі.

ПАДЗЯЛЯЕМ ВЯЛІКАЕ ГОРА

Вялікае гора непарвайнай страты перажываем мы, купалаўцы, разам са сваімі віцебскімі сябрамі, разам з усімі, хто ведаў і любіў гэтага абаяннага, сціплага чалавек, хто любіў яго радасна, па-народаму яго талент.

Александр Канстанцінавіч Ільінін.

Накольні было б бліжэйшым Ільінін Беларускае мастацтва, калі б мы не зналі Ільінінскага—Несцеркі, Ільінінскага—дзед Талаша, Ільінінскага—Хлестакоў, Ільінінскага—Палоні, Ільінінскага—Чабутыкіна, Ільінінскага—Моціка! Накольні было б бліжэйшым жыццё калі б мы не сустрэліся з ім, з акцёрам такой непаўторнай індывідуальнасці! Той, хто бачыў Ільінінскага на сцэне, заўсёды выходзіў з тэатра ўзбагачаным, таму што акцёр заўсёды ацёмнаў на нешта новае, сваё, яшчэ не выдумане нікому з нас дэвіз.

Александр Канстанцінавіч Ільінін быў акцёрам-творцам, мастаком, пра які год добра скажаў Аляксей Максімавіч Горкі: «Акцёр павінен быць такім жа непаўторным творцам п'есы, які і аўтар, павінен умець імпрывізаваць, імкнуцца глыбока і дакладна перадаць ідэю, прапануючы яму аўтарам».

Цяжка, пельмі цяжка ўсведамляць, што ўжо ніколі больш не ўбачым мы Александра Канстанцінавіча — перагана сярба, які заўсёды так шчыра радаваўся кожнаму поспеху нашага тэатра. Цяжка ўявіць, што ніколі ўжо не прыдзе ён у купалаўскі тэатр, не зойдзе за

кулісы, каб павішаваць акцёраў з удамай работай, пагутарыць з таварышамі, з якімі яго звязвалі многія гады сяброўства, падзяліцца сваімі планами.

Развітаючыся з Вамі, дарогі наш Александр Канстанцінавіч, мы гаворым, што памяць аб Вас назаўсёды застаецца ў нашых сэрцах, сэрцах Ваших сяброў-купалаўцаў.

Т. АЛЯКСЕЕВА — заслужаная артыстка БССР, М. БЯЛІНСКАЯ — народная артыстка БССР, С. БІРЬЦА — народны артыст БССР, З. БРАВАРСКАЯ — заслужаная артыстка БССР, А. ГРЫГАР'ЯНЦ — заслужаны дзеяч мастацтваў БССР, Г. ГАРБУК, У. ДЗЯДЗЮШКА — народны артыст БССР, А. ДОУГА, П. ЛЮТАРОВІЧ, А. МІЛАНАУ, В. ПОЛА — народны артыст БССР, М. ПРЖЫВЫЛКА, Л. РАХЛЕНКА — народны артыст БССР, Я. ТЫЖЫЦКА — народная артыстка БССР, А. РАДЗІЯНОУ, С. СТАНОУ — народная артыстка БССР, Л. СТАРАДУМАВА, З. СТОМА — народны артыст БССР, В. ТАРАСАУ — заслужаны артыст БССР, М. БЕДАРОўСКІ — заслужаны артыст БССР, С. ХАЛІКЕВІЧ — заслужаны артыст БССР, Л. ШЫНКО — заслужаная артыстка БССР, Б. ЗРЫН.

ЖУРБА, ЯКОЙ НІКОЛІ НЕ ПАЗБУДЭСЯ

Не верыцца, што няма спрод нас Шурры Ільінінскага. Не хоча ні роўму, ні сэрца прымырэння з журботнай весткай.

Ён быў сапраўды камедыйнтан — у самым высокім, самым лепшым і ганаровым сэнсе гэтага слова. Народным камедыйнтанам і разам з тым — майстар сучаснай тэатральнай культуры.

Вострае пацудзіў гумару, чуйная хлесткава да ўсяго лірычнага і рамантычнага, нястомнае сцэнічнае натхненне, жывая творчая імпрывізацыя — гэтыя ўласцівасці паслужылі сапалучалі ў Александра Канстанцінавіча з вялікім прафесійным умелствам — дакладнасцю слова, дасканаласцю жэста, выразнасцю мімікі і пластычнасцю руха. Цудоўны спалаў, званы і арганічны!

Немагчыма пералічыць усе вобразы Беларускага і савецкага рэпертуару, сучаснага і старадаўняга, створаныя Ільініным на нашай сцэ-

не з такім выдатным разуменнем стылю і жанру п'есы, нацыянальнага характару і сацыяльнага асродка дэя героя.

Праціючы над камендытанам «Несцерка», я думаў аб тым, хто будзе выконваць галоўную ролю, і заўсёды перад маім разуменнем з'яўляўся паўставаў творчае аблічча А. Ільінінскага. Мне здавалася, што ніхто не здолеў так натуральна ўвасобіць у вобраз Несцеркі, як гэты цудоўны, любімы мною акцёр. Сумненнаў не было. І першая рэпетыцыя паказала, што я не памыляўся ў сваіх меркаваннях.

Вобраз Несцеркі ў сцэнічным выкананні Ільінінскага зліўся з акцёрам у адно неразрыўнае цэлае. Бліскучы яго талент раскрыўся асабліва поўна і ярка менавіта ў гэтай роля, якая зрабілася галоўнай у яго творчым жыцці.

На сцэне Александр Канстанцінавіч жыў яркім, іскрыстым жыццём.

Я была маладая, калі прыходзіў да нас у Архава-Зуева тэатр. Я ведала, на наш камбінат працаваў у нас, але мы ўсё ж знаходзілі час, каб збегчы ў горад, паглядзець «Несцерку», «Рускіх людзей», «Фронт». Зала заўсёды была паяўноўнай.

Шмат што забывалася з той пары, але засталіся ў памяці многія беларускія словы, не забываліся імя выдатнага акцёра Александра Ільінінскага.

Многія мае сяброўкі памятаюць Несцерку. Калі выйшаў фільм пра яго, мы вялікі шмадалі, што галоўную ролю ў ім іграў не той цудоўны артыст, што імям у нас у час ваенны.

27 тысяч архаўскіх тымачкі смуткоўча разам з вамі, Беларускай таварышчы.

В. МАСКАЛЕВА, старшыня фабрычна-Архаўскага Беларускага Камбіната, г. Архава-Зуева.

Сэрца сцягнаеца ад болю. Бізлітасная смерць вырвала з нашых радоў выдатнага, непаўторнага мастака. А яшчэ ж такі малады, сустрэналіся мы ў Мінску ў час гастроляў нашых тэатраў...

Народны артыст і сумным поўным, у самым высокім сэнсе гэтага слова — такім быў у жыцці, такім застаецца ў нашай памяці, у сэрцах украінскіх сяброў Александр Канстанцінавіч Ільінін.

Наталія УЖВІЙ, народная артыстка СССР.

Апошнім часам з братняе Беларусі, з яе тэатраў да нас, на Украіну даходзіць журботная вестка. Адаў за адным пакінулі нас, хто найбольш узабагаціў і праславіў Беларускае мастацтва, найблагалюбейшая і чыстая яго прадстаўніца. Памёр Платонаў, памёр Глебай. І вольно зноў журботная вестка Беларускае развітаецца з народным арты-

ПУХАМ ТАБЕ РОДНАЯ ЗЯМЛЯ

Александр Канстанцінавіч Ільінін.

Імя яго назаўжды застаецца ў галерэі імянаў, што сталі сімвалам Беларускай савецкай культуры. Стаць яму ў нашай памяці і побач з асілкамі, якія ўгадавалі, зрабілі слаўным на ўсю краіну, на ўвесь свет Беларускае слова, Беларускае песню, Беларускае тэатр.

Хай будзе табе пухам родная зямля, дарогі Александр Канстанцінавіч, зямля, на якой ты стаяў пахадзіў, якую так умеў слухаць, да якой і ў радасці і ў журбе звяртаўся сваім чуйным мастакоўскім сэрцам.

Патрусь БРЮКА, Пятро ГЛЕБКА, Андрэй МАКАЕНАК, Іван МЕЛЕЖ, Іван ШАМАНК.

ВОЛЬ СТРАТЫ Ў НАС АГУЛЬНЫ

Гэта было ў час Дзядзюшкіна мастацтва і літаратуры ў пачатку 1955 года. Шмат разоў узнімаўся заслонка зноў і зноў да гледачоў выходзілі акцёр спектакля. Публіка нік не аддускала гэты раў, узнагароджваючы іх штурхавіч п'есамі. Мы глядзелі п'есу В. Вольскага «Несцерка», пастанавіў Беларускім драматычным тэатрам імя Я. Коласа. І ніхто не ведаў, што гэта зноў зноў незвычайна і прыклад і народнай мудрасці, якая стыміла літаратуру з номай рэспіцы вяселу Несцеркі...

Найбольш уразіў мяне тады выдатна ролю Несцеркі Александр Ільінін. У выдатна выйгрышнай роля, дзе, здавалася, усё так і спрыяла «разгарненню», як узрадаваў незвычайнай стрыманасцю жонкі-строгацы. Ён нідзе не ператварыўся ў смяротна, хоць для гэтага п'еса давала новыя хочашы матчамі. Нас літаральна захапіла незвычайна прастата і непароднасць акцёра, які нідзе не зноўжываў сваім ульва на публіку. Герой і выканача зліўся ў адно.

І як невыказна шкада, што больш ніколі ўжо не давядзецца ўбачыць выдатнага Беларускага акцёра. Як і ўсё так вясела, так захапіла смялца і смяшчэ, так шчыра і дазудуша дапраць свае планы, мары і надзеі гледачоў...

Б. ЧЫРКОУ, народны артыст СССР.

Вестка аб смерці выдатнага дзеяча Беларускага мастацтва народнага артыста Саўа Александра Канстанцінавіча Ільінінскага глыбока засмуціла ўсіх нас.

Артыст і чалавек з вялікай літары, Александр Канстанцінавіч стварыў дзесяткі яркіх сцэнічных вобразаў. Яго Несцерка стаў любімым героем саюза тысяч гледачоў.

З багатай творчай індывідуальнасцю Ільінінскага мелі шматце пазнаёміцца і вільноўцы. Александр Канстанцінавіч выступаў у спектаклях у час гастроляў тэатра імя Якуба Коласа ў Вільнюсе двойчы: у 1945-м, а затым — праз дваццаць гадоў — у 1965 годзе.

Мы асабіста ведалі, а некаторыя з нас і

Александр Ільінін, народны артыст СССР.

Вялікі балюча, што з гэтага часу

